

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

ประเทศไทยมีทรัพยากร ด้านการท่องเที่ยวที่หลากหลายที่กระจายอยู่ตามภูมิภาคต่างๆอย่างชัดเจน ส่งผลให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาประเทศไทย เป็นจำนวนเพิ่มมากขึ้นจากสถิติ ของนักท่องเที่ยวที่เปรียบเทียบกับปี 2557และ2558 แสดงให้เห็นถึงการเดินทางเข้ามาของนักท่องเที่ยวที่มีจำนวนเพิ่มขึ้น (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2558) และคาดว่าจะมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามลำดับอีกทั้ง ทางภาครัฐก็ได้ดำเนินการส่งเสริมประชาสัมพันธ์ ด้านการท่องเที่ยวอย่างจริงจังโดยกระจายความสำคัญให้แก่ละภูมิภาคมีโอกาสได้ต้อนรับนักท่องเที่ยวโดยเท่าเทียมกันดังนั้นการท่องเที่ยวถือเป็นภาคส่วนหนึ่งที่พยายามสร้างมาตรฐานด้านการจัดการและพัฒนาทุกหน่วยเพื่อให้เกิดความยั่งยืนต่อไปในอนาคต หรือให้เกิดความเสียหายน้อยที่สุด ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกส่วนได้พยายามวางแผนและจัดการโดยรัฐบาลมีนโยบายในการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวให้ประเทศไทยเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณภาพและมีมาตรฐานในด้าน ของความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวไปสู่สากลโดยการ ที่นำเอกลักษณ์วัฒนธรรมเพื่อเป็นจุดเด่นในการ ช่วยส่งเสริมพัฒนาการท่องเที่ยว (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย , 2544) อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นการบริการที่มีการขยายตัวสูง และมีบทบาทสำคัญในระบบเศรษฐกิจและสังคมของหลายประเทศทั่วโลก อีกทั้งยังเป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญนำมาซึ่งเงินตราทั้งในประเทศและต่างประเทศเป็นอย่างมาก รวมทั้งยังส่งเสริมให้เกิดการลงทุนในภาคการผลิต การบริการ การสร้างงาน และการสร้างอาชีพอีกด้วย (Rosentraub, &Joo,2009 : pp. 759-770)การท่องเที่ยวในประเทศไทยได้รับความนิยมอย่างมากจากนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติโดยที่อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจะส่งผลดีต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศจังหวัดหรือชุมชนนั้นๆที่ทำให้เกิดการจ้างแรงงานและการกระจายรายได้ไปสู่ประชาชนที่อาศัยอยู่ในบริเวณแหล่งท่องเที่ยวส่งผลให้เกิดความเจริญในด้านต่างๆและมีการพัฒนา ด้านแหล่งท่องเที่ยวให้เป็นที่ประทับใจกับนักท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้นการท่องเที่ยว เป็นสิ่งที่เชื่อมโยงการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม ซึ่งการอนุรักษ์และการจัดการที่ดีเป็นสิ่งจำเป็น สำหรับทั้งคนในท้องถิ่นและ นักท่องเที่ยว เพื่อให้สามารถเข้าใจถึงมรดกและวัฒนธรรมของพื้นที่ นั้นๆ การนำเสนอลักษณะสำคัญของ ทางทรัพยากรหรือแหล่งท่องเที่ยว ทางด้านขนบธรรมเนียมประเพณีรวมถึงความหลากหลายของพื้นที่และผู้คนในพื้นที่ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้นักท่องเที่ยว ทราบถึงคุณค่าทางวัฒนธรรมที่แตกต่าง กันออกไปจากแหล่งอื่นๆ ด้วยรวมถึง จากการได้รับความร่วมมือจากชุมชนจะทำให้การบริหาร จัดการประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่นได้รับความสำเร็จซึ่งชุมชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สืบทอดและสืบสานวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่นให้ยั่งยืนได้โดย ประเพณีมีสสารรอยพระพุทธบาทพลวง (ศิขณภูฏ) ที่ผ่านมา ถือว่ามีสถานภาพที่มีความเข้มแข็งอยู่แล้วแต่เพื่อรักษารูปแบบของประเพณีที่ดีงามนี้ให้ดำรงต่อไปได้อย่างยั่งยืน จึงอาจจะต้องมีการจัดระบบการบริหารจัดการให้เป็นรูปธรรมในทิศทางที่ดีขึ้นกว่าเดิมนั้น จึงถือเป็นการปฏิรูปอย่างแท้จริง ประเพณีเป็นสิ่งที่มีความสำคัญถึงวิถีชีวิตของชุมชนในท้องถิ่นการดำรงชีวิตประจำวันของคน เรานั้น มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมและประเพณี ที่เป็นสิ่งแสดงให้เห็นถึงความเป็นมาความเจริญรุ่งเรืองของท้องถิ่นนั้นๆแต่ละท้องถิ่นก็มีวัฒนธรรม และ ประเพณีที่หลากหลาย ในแต่ละพื้นที่การรักษาสืบทอดให้คงอยู่อย่างมั่นคงสร้างค่านิยมจิตสำนึกและภูมิปัญญาคนไทยนำทุนทางวัฒนธรรมของประเทศมาสร้างคุณค่าและเพิ่มมูลค่าทาง ด้าน

เศรษฐกิจและการบริหารจัดการองค์ความรู้ด้านศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม ซึ่งอำนาจหน้าที่ของ ทางเทศบาลพลวงตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2546 ที่ได้ กำหนดหน้าที่เทศบาลตำบลต้องทำในเขตเทศบาลตั้งนี้รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชนให้มีและ บำรุงทางบกและทางน้ำรักษาความสะอาดของถนน หรือทางเดินและที่สาธารณะ รวมทั้งการกำจัด ขยะมูล ฝอยและสิ่งปฏิกูลป้องกันและระงับโรคติดต่อให้มีเครื่องใช้ในการดับเพลิงให้ราษฎรได้รับการศึกษาอบรม ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการบำรุงศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น ทั้งนี้ที่อื่นตามที่กฎหมายบัญญัติให้เป็นหน้าที่ของ ทางเทศบาล (พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496, 2496 : หน้า 222)ความสัมพันธ์ระหว่างแหล่งท่องเที่ยวทาง ด้าน วัฒนธรรมและการท่องเที่ยวมีลักษณะเป็นพลวัต จึงอาจเกิดความขัดแย้งขึ้นในแนวทางของการอนุรักษ์ และการจัดการตั้งนั้นการอนุรักษ์วัฒนธรรม ควรจะถูกจัดการในลักษณะที่ยั่งยืนโดยชนรุ่นปัจจุบัน เพื่อ ความยั่งยืนทั้งในปัจจุบันและอนาคตด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวก ควร จะต้อง คำนึงถึงมุมมอง ทางด้านความงาม สังคม วัฒนธรรม ธรรมชาติความหลากหลายทางชีวภาพ บริบทของ แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมนั้น ควรใช้ทรัพยากรในท้องถิ่นและคำนึงถึงรูปแบบสถาปัตยกรรม ต่างๆ ที่มี อยู่เดิมใน ท้องถิ่นก่อนที่จะมีการประชาสัมพันธ์หรือพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแผนพัฒนาควรจะได้รับการ ประเมินคุณค่าทางวัฒนธรรมและธรรมชาติของทรัพยากรอีกทั้งนโยบายควรมีข้อกำหนดที่เหมาะสม สำหรับการเปลี่ยนแปลงที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต โดยเฉพาะในเรื่องการเพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยวที่ มักส่งผลกระทบต่อลักษณะทางกายภาพจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่แต่ละ ภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง จะต้องศึกษาหรือ แสวงหาหนทางให้เกิดความสอดคล้องต้องกันของความพึงพอใจระหว่าง กันของแต่ละภาคส่วนและเพื่อให้ ได้รับผลประโยชน์ร่วมกัน ซึ่งนั่นจะเป็นเป้าหมายสำคัญในการบริหารจัดการให้มีรูปแบบเกิดเป็นรูปธรรมที่ดี ขึ้นกว่าเดิม มนุษย์ได้สรรค์สร้างสิ่งต่างๆ เพื่อเป็นข้อกำหนด กฎเกณฑ์เครื่องมือ รวมถึงการสร้างสถานที่ ต่างๆ เพื่อสนองตอบความต้องการ ของตนเอง ในแง่ของความสงบสุขและเครื่องอำนวยความสะดวกใน การดำรงชีวิตในสังคมอย่างเป็นระบบจน ทำให้เกิดการพัฒนาและสืบทอด มายิ่งรุ่นต่อรุ่น จนได้กลายเป็น วัฒนธรรมที่มีความโดดเด่นขึ้นมา ความแตกต่างทางวัฒนธรรมจึงเป็น อีกทางเลือกหนึ่งของธุรกิจ ทางด้าน การท่องเที่ยว นอกเหนือจากความสนุกสนานเพียงอย่างเดียว ก็ยังสามารถให้ประโยชน์ทั้งทางด้าน ของ การศึกษาและประสบการณ์ชีวิตอีกด้วย ถ้าพิจารณาให้ลึกซึ้งลงไปแล้ว จะเห็นได้ว่าความยั่งยืนจะต้องเป็น สิ่งที่ดำรงอยู่และดำรงอยู่ต่อไป โดยการพัฒนาจะต้องขยายตัวทางเศรษฐกิจหรือความเจริญเติบโต ดังนั้น การพัฒนาให้มีรูปแบบที่ยั่งยืนจะเป็นการพัฒนาที่ต้องการให้การขยายตัวทางเศรษฐกิจดำรงอยู่ต่อไปอย่าง ยาวนานโดยสามารถแก้ไขวิกฤตการณ์ของสิ่งแวดล้อมให้สำเร็จ ได้ด้วย ปัจจัยที่สำคัญในการพัฒนาจะต้อง มีการปรับความคิด และกระบวนการให้เหมาะสมกับสภาพภูมิประเทศทางภูมิศาสตร์และสังคมศาสตร์ ต้อง ไม่เปลี่ยนแปลง หรือแปรสภาพ หรือทำให้วิถีชีวิตตรงนั้นเสียไป ต้องยึดถือในความต้องการที่แท้จริงของ ประชาชนเป็นสำคัญ องค์ประกอบเหล่านี้จึงจะทำให้การทำงานประสบผลสำเร็จ ชุมชนมีความเข้มแข็ง เกิดการมีส่วนร่วมในการร่วมใจ ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมรับผิดชอบและร่วมรับประโยชน์ ซึ่งสามารถจะนำมาสู่ ประโยชน์สุขอย่างทั่วถึง จึงเป็นการพัฒนาที่ยั่งยืนต่อไป ปัจจุบันการท่องเที่ยวในเชิงศาสนา วัฒนธรรม และประเพณี ได้รับความนิยมนอย่างมาก ประเทศไทยมีศาสนาพุทธเป็นศาสนาประจำชาติและมีอิทธิพลต่อ สังคมไทยมาอย่างช้านานแต่ละชุมชนจะมีวัดเป็นศูนย์กลางบทบาทของวัดที่สำคัญในปัจจุบันคือเป็น แหล่ง ที่สืบทอดพระศาสนา แหล่งท่องเที่ยว ทางด้านศิลปวัฒนธรรม และประเพณีต่างๆ ของพื้นที่นั้นๆ เช่นเดียวกับการท่องเที่ยวเขาพระบาทพลวง (ศิชมภู) ตำบลพลวง อำเภอศิชมภู จังหวัดจันทบุรี ซึ่ง ถือ

เป็นที่ประดิษฐานรอยพระพุทธรูปที่อยู่งามที่สุดในประเทศไทย ตั้งอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติเขาคิชฌกูฏ ถือเป็นประเพณีปฏิบัติที่สืบทอดกันมานาน โดยมีความเชื่อว่าถ้าได้มานมัสการรอยพระพุทธรูปพลวงแล้ว จะได้อานิสงส์แรงกล้า จึงทำให้ นักท่องเที่ยว ทั่วทุกสารทิศนิยมพร้อมใจกัน มานมัสการรอยพระพุทธรูปพลวงบนเขาคิชฌกูฏเป็นจำนวนมาก มายมหาศาลในแต่ละปีที่ผ่านมา เพราะในช่วงของระยะเวลา 1 ปี เริ่มตั้งแต่วันที่ 1 ค่ำ เดือน 3 ของทุกปี จะมีการปิดป่าเปิดเขาเพื่อให้นักท่องเที่ยวมีโอกาสขึ้นไปนมัสการ รอยพระพุทธรูปพลวงที่ประดิษฐานอยู่บนยอดเขาคิชฌกูฏ เป็นระยะเวลาประมาณ 2 เดือน ซึ่งจะอยู่ในช่วงปลายเดือนมกราคมถึงปลายเดือนมีนาคมของทุกปี แต่เนื่องจากในช่วงปี 2560 นี้ เป็นปีแรกที่ทางจังหวัดวางระเบียบและเปลี่ยนแปลงแนวทางปฏิบัติหลายเรื่อง ซึ่งในการวางระเบียบและการเปลี่ยนแปลง แนวการปฏิบัติดังกล่าวนั้น ย่อมหลีกเลี่ยงผลกระทบที่จะเกิดตามมาในประเด็นของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องไม่ได้เลย ไม่ว่าจะเป็นด้านความคิดเห็น หรือด้านความพึงพอใจก็ตาม ประเด็นต่างๆ เหล่านี้ ทางภาครัฐต้องตระหนักและต้องให้ความสำคัญกับการสื่อสาร การชี้แจง การอธิบายถึงเหตุและผล รวมไปถึงข้อดีและข้อเสียในการเปลี่ยนแปลงการบริหารจัดการในครั้งนี้เป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากการบริหารจัดการก่อนปี 2560 ที่ผ่านมานั้น อาจจะถูกกล่าวได้ว่าเป็นการลองผิดลองถูกและปรับเปลี่ยนแนวปฏิบัติให้เหมาะสมมาเรื่อยๆ ของชุมชน วัด ภาครัฐ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เป็นการเชื่อมโยงและเอื้อต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นทางนักท่องเที่ยว ชุมชนและผู้ประกอบการร้านอาหาร/ร้านค้า/ที่พัก ถ้ามองให้ดีแล้วการบริหารจัดการที่ผ่านมา เป็นการพิสูจน์ถึงความร่วมมืออย่างเข้มแข็งของชุมชน วัด ภาครัฐ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ซึ่งในการบริหารจัดการที่ผ่านมา ก่อนปี 2560 นั้น เป็นการร่วมมือกันของทุกภาคส่วนที่ร่วมด้วยช่วยกันผลักดัน ส่งเสริม สนับสนุน จนเกิดเป็นประเพณีที่อยู่คู่กับท้องถิ่นและสามารถสร้างชื่อเสียงให้แก่จังหวัดได้เป็นอย่างดี และโดดเด่นเป็นอย่างมาก ที่จริงแล้วควรเป็นรูปแบบตัวอย่างในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของชุมชนในพื้นที่ต่างๆ ได้ดี ส่วนถ้ามีประเด็นที่ทางภาครัฐ หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเห็นว่าควรมีการปรับปรุง เปลี่ยนแปลง เพื่อแก้ไขให้ดีขึ้นกว่าเดิม ก็ควรให้ความสำคัญกับการสื่อสาร แลกเปลี่ยน และยอมรับในความเห็นต่าง เพื่อแสวงหาจุดร่วมและ สงวนจุดต่าง ในการปรับเปลี่ยนครั้งนี้ ภาครัฐจึงต้องให้ความสำคัญกับการชี้แจง โน้มน้าวให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเห็นถึงข้อเท็จจริงว่า เมื่อเปลี่ยนแปลงการบริหารจัดการประเพณีนมัสการรอยพระพุทธรูปพลวงในปี 2560 แล้ว จะดีขึ้นอย่างไร

ดังนั้นทางผู้วิจัยจึงมีแนวคิดในการเสนาองานวิจัยเพื่อค้นหาผลกระทบ ทางด้านบวกและด้านลบ รวมถึงปัญหาต่างๆ ที่มีต่อ ธุรกิจชุมชน จากสถานการณ์ที่ ได้กล่าวมาผู้วิจัยมีความสนใจที่จะ ศึกษาเปรียบเทียบ การบริหารจัดการประเพณีนมัสการรอยพระพุทธรูปพลวงปี 2560 เพื่อที่จะได้ทราบถึงผลกระทบ ที่เกิดขึ้นหลังจากการเปลี่ยนแปลง โดยการศึกษาเปรียบเทียบการบริหารจัดการก่อนปี 2560 กับปี 2560 ในประเด็นของความคิดเห็นและความพึงพอใจ ประเด็นดังกล่าวเป็นการเชื่อมโยงให้เห็นถึงสภาพ ธุรกิจชุมชนหลังการเปลี่ยนแปลง ซึ่งมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องศึกษาวิจัยในประเด็นดังกล่าว อันจะเป็นแนวทางที่สำคัญในการพัฒนาอย่างยั่งยืน การปรับเปลี่ยนการบริหารจัดการจากรูปแบบเดิมนั้น ต้องสามารถตอบสนองได้ว่าปรับเปลี่ยนแล้วดีขึ้นกว่าเดิม การพัฒนาแบบยั่งยืนต้องมีลักษณะแบบที่ทุกฝ่ายได้ไม่มีใครเสีย อันจะนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนในระยะยาว โดยที่ ชุมชนสามารถสร้างความเข้มแข็ง สามารถสร้างรายได้ให้แก่ตนเองและครอบครัว อีกทั้งสามารถลดการพึ่งพาหน่วยงานของภาครัฐ การเปลี่ยนแปลง จำเป็นต้องศึกษาประเด็นของผลกระทบที่ตามมาหลังการเปลี่ยนแปลง นั้น เพื่อจะได้ทราบถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นทั้งทางด้านบวกและด้านลบ จะได้นำมาประเมินผลที่เกิดขึ้นจากการ

เปลี่ยนแปลง การบริหารจัดการประเพณีนมัสการรอยพระพุทธรูปหลวง (ศิษย์) ปี 2560 ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารจัดการประเพณีนมัสการรอยพระพุทธรูปหลวง (ศิษย์) ปี 2560 ของนักท่องเที่ยว ชุมชนและผู้ประกอบการร้านอาหาร/ ร้านค้า/ ที่พัก
2. เพื่อวิเคราะห์ความคิดเห็นและความพึงพอใจการบริหารจัดการประเพณีนมัสการรอยพระพุทธรูปหลวง (ศิษย์) ปี 2560 ของนักท่องเที่ยว ชุมชนและผู้ประกอบการร้านอาหาร/ ร้านค้า/ ที่พัก

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ทราบถึงผลกระทบต่อธุรกิจชุมชนหลังการเปลี่ยนแปลง การบริหารจัดการประเพณีนมัสการรอยพระพุทธรูปหลวง (ศิษย์) ปี 2560
2. ทราบถึงการบริหารจัดการประเพณีนมัสการรอยพระพุทธรูปหลวง (ศิษย์) ปี 2560 เมื่อเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา
3. ทราบถึงความคิดเห็นและความพึงพอใจการบริหารจัดการ ประเพณีนมัสการรอยพระพุทธรูปหลวง (ศิษย์) ปี 2560ของชุมชน
4. ทราบถึงแนวทางในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว เชิงศาสนาและวัฒนธรรม เพื่อนำไปใช้ในการบริหารจัดการประเพณีนมัสการรอยพระพุทธรูปหลวง (ศิษย์) ให้มีประสิทธิภาพและตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว
5. หน่วยงานของภาครัฐ และเอกชนที่เกี่ยวข้องสามารถนำผลการศึกษาไปใช้เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมสนับสนุนธุรกิจชุมชนได้
6. สถาบันการศึกษาที่มีการเรียนการสอนในเรื่อง ธุรกิจชุมชน สามารถนำผลการศึกษาไปใช้เพื่อเป็นประโยชน์เชิงวิชาการได้
7. หน่วยงานของภาครัฐสามารถนำผลการศึกษาไปใช้ในการวางแผนส่งเสริมการ ท่องเที่ยวภาคตะวันออกเฉียงเหนือหรือภาคอื่นๆ ให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน สภาพท้องถิ่น และ นักท่องเที่ยวอย่างแท้จริง

หน่วยงานที่นำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ ได้แก่ กองทุนนิธิพระพุทธรูปหลวง (เขาศิษย์) , เทศบาลตำบลหลวง อำเภอเขาศิษย์ และจังหวัดจันทบุรี เป็นต้น

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เป็นการศึกษาเปรียบเทียบ การบริหารจัดการประเพณีนมัสการรอยพระพุทธรูปหลวงปี 2560หลังการเปลี่ยนแปลง การบริหารจัดการ เป็นการศึกษาวิจัยแบบประสาณวิธี (Mixed Methodology) ระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการวิจัย แบบเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยมีขอบเขตของการศึกษา ดังนี้

ขอบเขตด้านพื้นที่ อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี

ขอบเขตด้านเนื้อหา ศึกษาและเปรียบเทียบการบริหารจัดการ ความคิดเห็นและความพึงพอใจ การบริหารจัดการหลังการเปลี่ยนแปลงของประเพณีมัสการรอยพระพุทธรบาทพลวง (คิชฌกูฏ) ปี 2560

ขอบเขตด้านประชากร กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักในการศึกษา ได้แก่ นักท่องเที่ยว ชุมชน และผู้ประกอบการ ที่อยู่ในพื้นที่อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี งานวิจัยนี้ได้รวมวัด ภาครัฐ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องไว้ในส่วนของชุมชน โดยใช้ข้อมูลการวิจัยเชิงปริมาณเป็นหลัก ซึ่งใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล/ ตัวอย่าง โดยการสัมภาษณ์จำนวนไม่ต่ำกว่า 30 ราย แล้วจึงนำข้อมูลที่ได้มาสังเคราะห์รายละเอียดเพื่อสร้างแบบสอบถาม แล้วนำไปสอบถามจาก กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ มีจำนวน 400 ราย ตามสูตร Taro Yamane

ขอบเขตด้านเวลา ระยะเวลาการศึกษาวิจัยตั้งแต่เดือนตุลาคม 2560– ตุลาคม 2561

นิยามศัพท์เฉพาะ

การเปรียบเทียบ หมายถึง การ นำผลการบริหารจัดการของปี 2561 เทียบกับปี 2560 เพื่อให้เห็นความเหมือนหรือความแตกต่าง

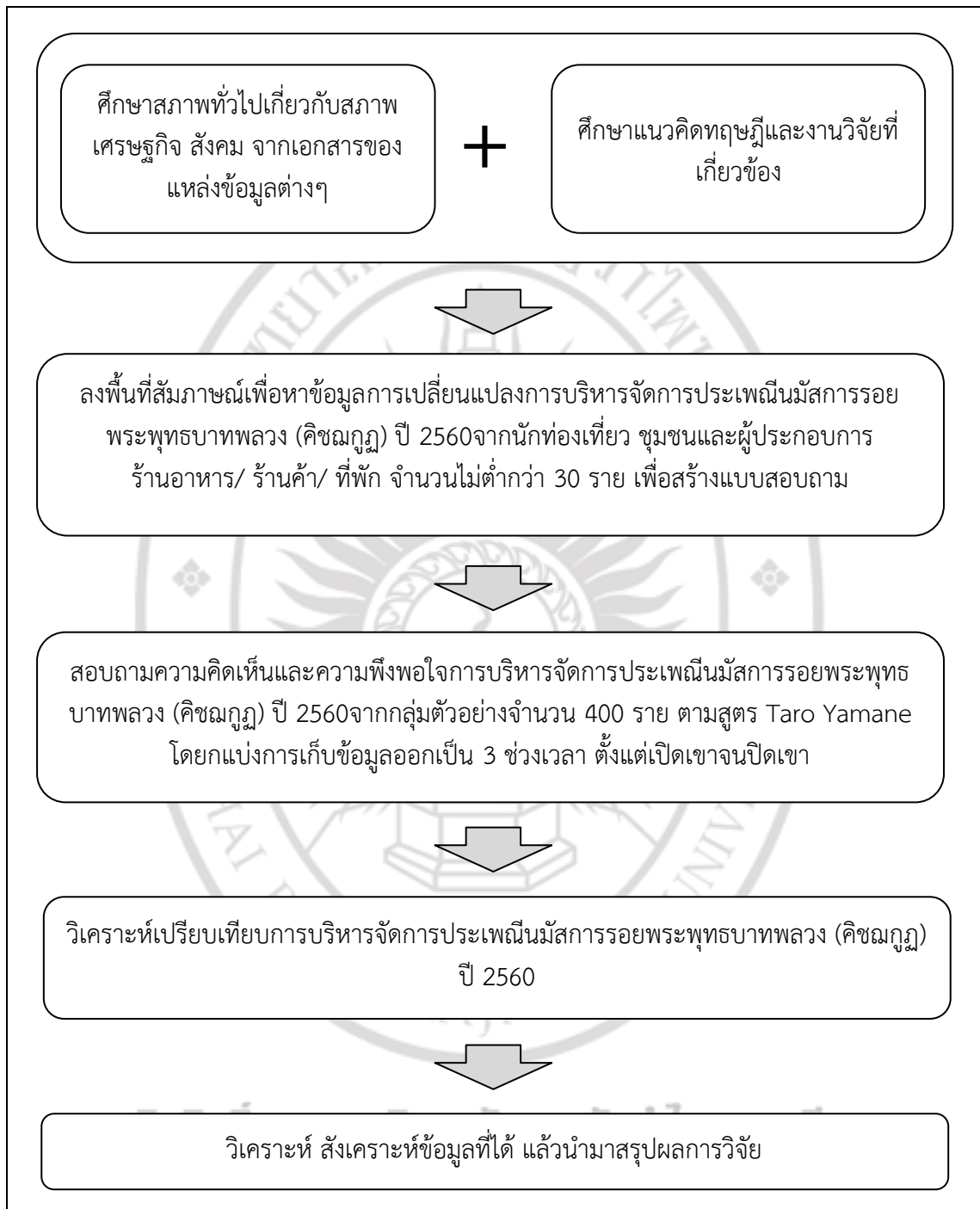
การบริหารจัดการ หมายถึง แนวทางที่นำมาใช้ในการปฏิบัติเพื่อช่วย ในการเพิ่มประสิทธิภาพ กระบวนการวางแผน การดำเนินงาน และการประเมินผล โดยมีประสิทธิผลเพื่อพัฒนาให้ดีขึ้น

การเปลี่ยนแปลง หมายถึง การบริหารจัดการให้ต่างไปจากการบริหารจัดการรูปแบบเดิม รอยพระพุทธรบาท พลวง (คิชฌกูฏ) หมายถึง รอยเท้าของพระพุทธรเจ้า ที่ประดิษฐาน อยู่ที่ตำบลพลวง อำเภอคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี

ประเพณี หมายถึง สิ่งที่แสดงให้เห็น ถึงวิถีชีวิตของคนไทยที่นิยมถือประเพณีปฏิบัติสืบเนื่องมา ตั้งแต่ในอดีตจนถึงปัจจุบัน

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย